

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 180/2020
10.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ксенија Димитријевић, адвокат из ..., против туженог Привредног друштва „FULL PROTECT“ ДОО, Београд, ради исплате, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Основног суда у Нишу, у седници одржаној 10.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Нишу.

Образложење

Тужилац АА из ..., поднео је тужбу Основном суду у Нишу, против туженог Привредног друштва „FULL PROTECT“ ДОО, Београд, ради исплате зарада за период од маја до октобра 2017. године, али се тај суд, решењем П1 362/18 од 02.11.2018. године, огласио стварно ненадлежним за одлучивање у овој правној ствари, а по правноснажности решења предмет је доставио Привредном суду у Београду, као месно и стварно надлежном. Ово решење потврђено је одлуком Вишег суда у Нишу Гж1 199/19 од 29.01.2020. године.

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Сл. гласник РС", бр.116/08, ... и 113/17) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Нишу.

У конкретном случају решењем Привредног суда у Београду Рео 31/16 од 25.11.2016. године отворен је поступак стечаја над туженим, потврђено усвајање Измењеног унапред припремљеног плана реорганизације од 14.03.2016. године и обустављен стечајни поступак над стечајним дужником. Овим Планом реорганизације обухваћена су сва потраживања зарада и других права запослених настала до 29.02.2016. године.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, па и када је у наведеним споровима једна од страна физичко лице, ако је странка у односу материјалног супарничарства, док је ставом 1. тачка 4. истог члана, одређено да привредни суд у првом степену суди и у споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење постојања заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја. Применом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд, а према ставу 3. истог члана, основни суд у првом степену, између осталог, суди споровима поводом заснивања, постојања и престанка радног односа, о правима, обавезама и одговорностима из радног односа и о накнади штете коју запослени претрпи на раду или у вези са радом.

Законом о стечају ("Службени гласник РС", број 104/09, 99/11 и 71/12-УС), уређени су услови и начин покретања и спровођења стечаја над правним лицима, па је одредбом члана 1. став 2. одређено да се стечај, у смислу овог закона, спроводи банкротством или реорганизацијом. Под банкротством се подразумева намирење поверилаца продајом целокупне имовине стечајног дужника, односно стечајног дужника као правног лица (став 3. истог члана), а под реорганизацијом се подразумева намирење поверилаца према усвојеном плану реорганизације и то редифинисањем дужничко-поверилачких односа, статусним променама дужника или на други начин који је предвиђен планом реорганизације (став 4.). Одредбом члана 167. став 4. Закона о стечају је прописано да, правноснажношћу решења о потврђивању усвајања плана реорганизације у стечају, престају све последице отварања стечајног поступка, а у називу стечајног дужника брише се ознака „у стечају“.

Применом наведених одредаба, доношењем решења којим се поступак стечаја обуставља због потврђивања усвајања унапред припремљеног плана реорганизације, стечајни поступак се обуставља у целости, а у односу на правно лице, раније стечајног дужника, престају све правне последице отварања и вођења стечајног поступка. Имајући у виду изнето, као и да се у конкретном случају не ради о спору насталом у току и поводом стечајног поступка, нити о спору поводом реорганизације, јер у овој парници није спорно да ли тужилац има или нема потраживање према тужиоцу које је доспело до дана усвајања плана и које му планом није признато или није признато у целости већ је потраживање неисплаћене зараде које је доспело након периода обухваћеног планом реорганизације и за које је тужба поднета после обуставе стечајног поступка над туженим, сада активним привредним субјектом. Из наведених разлога је за суђење у овом предмету надлежан основни суд, у смислу одредбе члана 22. тачка 3. Закона о уређењу судова, односно у конкретном случају Основни суд у Нишу.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић